

WARSZAWA - CZĘSTOCHOWA
5 - 14 SIERPNIA

NAPEŁNIENI DUCHEM ŚWIĘTYM

GRUPA CZARNA - IDZIEMY PRZY NADZIEI

MEDYTACJA IGNACJAŃSKA DZIEŃ 2

WAPM 2025

WPROWADZENIE

Dzisiaj jest drugi dzień naszej wędrówki. W trakcie medytacji Twoje nogi znów podejmują wysiłek marszu, a twoje serce – wysiłek otwierania się na Boga. Weź głęboki wdech i poczuj, że także dziś Bóg jest z tobą obecny, tu i teraz, w rytmie twoich kroków.

POSŁUCHAJ SŁOWA BOŻEGO (MT, 22, 36-46)

35 Owego dnia, gdy zapadł wieczór, rzekł do nich: «Przeprawmy się na drugą stronę». 36 Zostawili więc tłum, a Jego zabrali, tak jak był w łodzi. Także inne łodzie płynęły z Nim. 37 A nagle zerwał się gwałtowny wicher. Fale biły w łódź, tak że łódź już się napełniała [wodą]. 38 On zaś spał w tyle łodzi na wezgłowi. Zbudzili Go i powiedzieli do Niego: «Nauczycielu, nic Cię to nie obchodzi, że giniemy?» 39 On, powstawszy, zgromił wicher i rzekł do jeziora: «Milcz, ucisz się!» Wicher się uspokoił i nastąpiła głęboka cisza. 40 Wtedy rzekł do nich: «Czemu tak bojaźliwi jesteście? Jakże brak wam wiary!» 41 Oni zlekli się bardzo i mówili między sobą: «Kim On jest właściwie, że nawet wicher i jezioro są Mu posłuszne?»

PROŚBA O CZYSTOŚĆ INTENCJI

Proszę Cię Panie, aby wszystkie moje zamiary, decyzje i czyny były skierowane w sposób czysty ku większej Twojej służbie i chwale.

ZAANGAŻOWANIE WYOBRAŹNI

Wyobraź sobie jezioro o zmierzchu. Ciepło dnia powoli ustępuje chłodowi wieczoru. Wsiadasz do łodzi wraz z Jezusem i uczniami. Na początku wszystko wydaje się spokojne – woda jest gładka, a powietrze rześkie. Nagle niebo ciemnieje, a gwałtowny wiatr zaczyna szarpać żaglami. Fale stają się coraz wyższe, woda wdiera się do łodzi. Czujesz napięcie mięśni, przyspieszone bicie serca, może strach. Jezus natomiast śpi – spokojny, jakby zupełnie nieporuszony tym, co się dzieje. Wyobraź sobie moment, w którym ktoś Go budzi, a On podnosi się, patrzy na jezioro i mówi: „Milcz, ucisz się!” – i wszystko nagle cichnie.

PROŚBA O OWOC

Proś Boga o łaskę zaufania, że jest z tobą także wtedy, gdy w twoim życiu szaleje burza.

P1: BURZE CODZIENNOŚCI

- Uczniowie Jezusa wyruszyli w drogę, wykonując Jego polecenie – „Przeprawmy się na drugą stronę”. Zrobili to, co kazał, a mimo to spotkała ich burza. Tak wygląda życie ucznia: nawet kiedy idziesz za Jezusem, mogą przyjść trudności.
- Jakie burze teraz przeżywasz? Mogą to być konkretne sytuacje – lęki, napięcia, konflikty, wątpliwości, zmęczenie albo wewnętrzne niepokoje. Może jest coś, co sprawia, że twoje serce jest jak ta łódź – zalewane falami. Spróbuj to nazwać przed Bogiem.
- Zauważ też, że w tej scenie Jezus jest w łodzi. Śpi, ale jest. Czy masz w sobie czasem pokusę myślenia, że skoro Bóg „nie reaguje od razu”, to Go nie obchodzi, co przeżywasz? Jak często twoja modlitwa brzmi jak wołanie uczniów: „Nauczycielu, nic Cię to nie obchodzi, że ginimy?”

P2: KIM ON WŁAŚCIWIE JEST?

- Kiedy Jezus ucisza burzę, uczniowie nie tylko odczuwają ulgę – oni zaczynają się bać w nowy sposób, pytając: „Kim właściwie On jest, że nawet wicher i jezioro są Mu posłuszne?” Spotkanie z Bożą mocą często rodzi zdumienie, a nawet lęk – bo uświadamia, że On naprawdę jest większy niż nasze wyobrażenia.
- Pomyśl o chwilach w swoim życiu, kiedy Bóg wprowadził spokój tam, gdzie wcześniej panował chaos. Może była to sytuacja rozwiązania problemu, odzyskania pokoju serca, albo moment, w którym zrozumiałeś, że nie jesteś sam. Jak te doświadczenia wpływają na twoją wiarę dziś?
- Dzisiejszy dzień pielgrzymki jest także „przeprawą na drugą stronę” – wychodzisz poza swoją strefę komfortu, zostawiasz za sobą pewne schematy, uczysz się ufać. W jakich przestrzeniach życia Jezus zaprasza cię teraz, żebyś pozwolił Mu uciszyć twój wewnętrzny wicher?

MODLITWA KOŃCOWA

Wróć w myślach do momentów, które w tej medytacji poruszyły cię najmocniej. Może chcesz podziękować za świadomość, że Jezus jest w twojej łodzi? Może chcesz prosić Go, żeby pomógł ci bardziej ufać?

OJCZE NASZ...